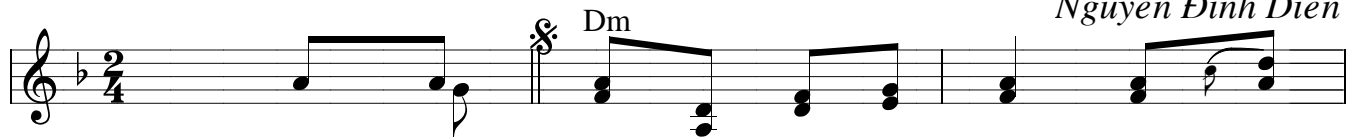
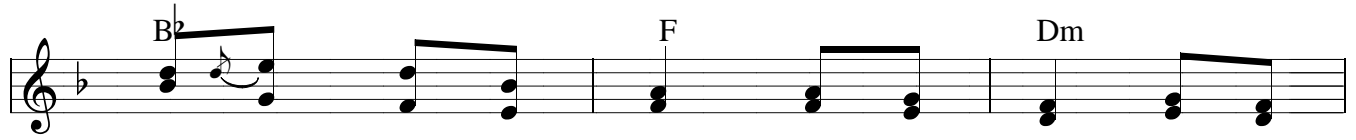

Mẹ Nhân Loại

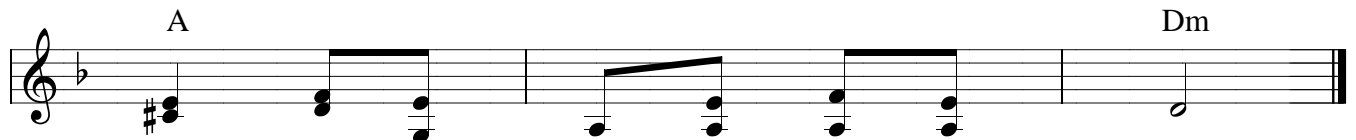
Nguyễn Đình Diễn

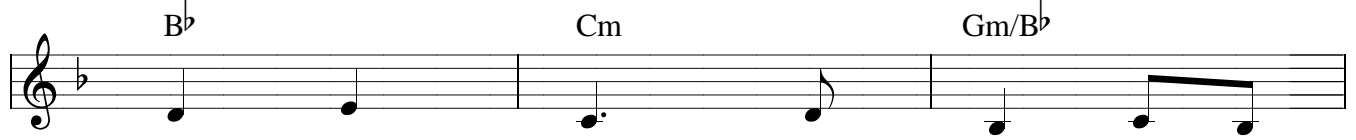
Ma - ri - a ngày xa xưa ấy, đôi hoang

liêu bóng mây nhạt chiều đứng tiêu điều, xót xa

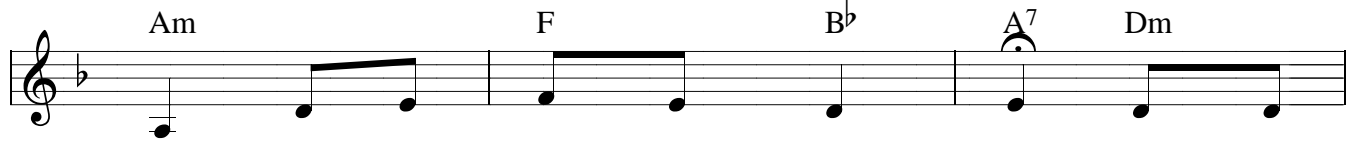
nhiều, Thánh Giá chiều treo xác Con yêu.

1. Mẹ đứng nhìn nhân loại ôi bao

2. Mẹ đã nhiều mong đợi cho con

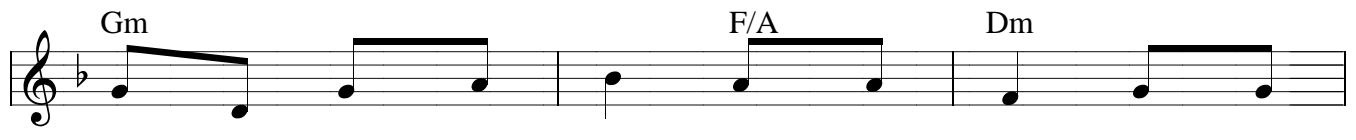
3. Mẹ ấm lòng hoan lạc tuy tím

1. người đang hấp hối giữa tội nơ. Mẹ nhìn

2. người mau xa thoát những khổ đau. Mẹ hiệp

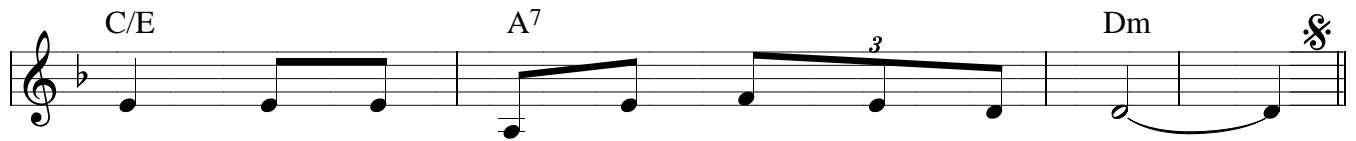
3. mình như dao sắc đâm thủng sâu. Trời chiều

1. lên bàn tay Thánh Giá chung tâm hồn chung đau

2. công cùng Con thương mến xin ân tình, xin an

3. nay tầng mây u ám, nhưng tim Mẹ luôn hy

1. buồn, bên Con mình cứu rồi cho trần đời.

2. bình, như mưa hồng rơi xuống cho lòng người.

3. vọng trên gian trần đã sáng muôn hồn người.